

[Weikop.]

blomsterkranse til Bertel Dahlggaard, og selv om det var noget sent, så kom de dog. Ærlig talt, højtærede minister, det synes jeg slet ikke var rimeligt. Men når det nu er sket, vil jeg sige, at så tænker jeg på en gravskrift, hvor der stod: „Erindrer du lidt godt om næsten, husk da det og glem helst resten.“

Helge Larsen: Jeg tror egentlig ikke, det er overflødigt på dette tidspunkt af debatten at erindre om, at de forslag til helhedsløsning, som vi i dag har til behandling, i virkeligheden er noget nyt, fordi vi i år forsøger at klare alle de mange indkomstproblemer, som rejser sig ved forårstide hvert andet år, søger at klare dem på én gang og ud fra en helhedsvurdering. Det er det synspunkt, som har ligget bag ved tanken om den økonomiske samordning; det var det synspunkt, der i vid udstrækning lå bag ved tingets åbningsdebat i oktober i fjor, hvor der fra alle sider blev henvist til nødvendigheden af at vise mådehold og at finde en løsning ud fra et samfundsmæssigt synspunkt. I øvrigt blev der også, så vidt jeg erindrer, fra alle sider vist overordentlig stor forståelse for det problem, som har været drøftet så stærkt her i dag, nemlig de lavtlønnedes problem.

Når jeg nu ved afslutningen af denne debat på min gruppes vegne gerne vil give tilslutning til de betragtninger, som den højtærede statsminister på regeringens vegne fremsatte, gør jeg det, idet jeg gerne vil rekapitulere min gruppes hovedsynspunkter. Det er disse, at vi ved både fra det økonomiske råds formandskabs redegørelse og fra det økonomiske sekretariats beregninger, at der i 1963 ikke kan regnes med en større produktionsfremgang end den, vi havde i 1962, men at vi i 1963 ikke har den valutareserve, som vi havde i 1962, og at det derfor ved tilrettelæggelsen af indkomstpolitikken er nødvendigt at tage hensyn til, at vi nu skal forsøge at genopbygge en valuta-beholdning og forbedre betalingsbalancen.

Det er ud fra det synspunkt, min gruppe har tilsluttet sig den opfattelse, at nøgleordet i disse bestræbelser må være et indkomststop, der gælder praktisk talt for alle, bortset fra de lavtlønnede i private erhverv og i offentlige stillinger, de socialt svage

stillede blandt pensionister, enker og invalider, at der altså derudover ikke vil være nogen mulighed for indkomstforøgelse i 1963. Derfor må min gruppe ud fra sit grundsynspunkt fastholde den helhedsbetragtning, at alle samfundsgrupper må deltage i de afsavn, som her skal finde sted, afsavn, der ikke er større, end man blot skal afstå fra en fremgang i forhold til i fjor; man skal altså ikke have mindre. Derfor ønsker vi alle disse 12 lovforslag betragtet som en helhed, og det gælder naturligvis også de forslag, som det ærede medlem hr. Weikop just for et øjeblik siden kritiserede så stærkt, om pris- og avancestop og om udbyttebegrænsning.

Vi har sagt, at det krav om mådehold, vi har ønsket respekteret, er et krav, der stilles til alle. Det ønsker vi også fastholdt i den lovgivning, som nu skal gennemføres, og jeg skal med disse ord give min gruppes tilslutning til de synspunkter og de udtalelser, som den højtærede statsminister fremsatte. Jeg skal samtidig på min gruppes vegne anbefale, at man stemmer imod det af det ærede medlem hr. Chr. Madsen fremsatte forslag til motiveret dagsorden, og jeg skal ligeledes på min gruppes vegne anbefale, at man stemmer for det forslag til motiveret dagsorden, som af det ærede medlem hr. Hans Rasmussen er fremsat på de to regeringspartiers, socialdemokratiets og det radikale venstres, vegne.

Aksel Larsen: Jeg er ganske klar over, at på nuværende tidspunkt og efter det, der er sket, er det egentlig andre ting, vi skal diskutere, end det, der i denne debat er sagt om de 12 lovforslag, men på den anden side er jeg nødt til at komme med nogle bemærkninger dels til de højtærede ministre og dels til enkelte af ordførerne.

Jeg takker den højtærede finansminister, fordi han har oplyst mig om, at der absolut ikke er tale om, at den bundne opsparing skal indkræves mere end 1 år. Han har erklæret, at det er tilstrækkeligt. Jeg beklager naturligvis, at landet har en regering, hvor statsministeren og finansministeren har hver sin opfattelse, men det er der åbenbart ikke noget at gøre ved. Den højtærede statsminister har nemlig, som jeg tidligere har citeret, i sin tale her i mandags, hvor han motiverede lovforslagene, sagt følgende: